

Presidenten og terapirommet

Psykologforeningens kommende president må holde kontakten med sitt terapirom.

TEKST

Jørn Hokland

PUBLISERT 2. september 2019

DEN MENNESKEINNSIKTEN som er oppnådd gjennom klinisk teori og egen praksis, setter psykologen i stand til å gjøre god nytte for seg i mange samfunnsfunksjoner. Den klassiske norske psykologmodellen med fordypning i klinisk psykologi er en kulturell bragd med legitimitet og behov i hele befolkningen. Ingen særinteresser bør få ødelegge denne kulturinstitusjonen. Vi skal betrakte med skepsis de psykologer som bruker tiden til å krige med mennesket på nabokontoret i stedet for å hjelpe medmennesket i terapirommet.

«Terapirommet» skal her forstås bredt. For kommunepsykologen er hele kommunen terapirommet. Et slikt terapirom blir altfor stort for meg, for jeg har møtt og har stor respekt for de to kommunepsykologene i min kommune. Men vi er alle gjennom vår utdanning og praksis kliniske psykologer – den autoriserte psykologen er en klinisk psykolog. Dette fellesskapet skal Psykologforeningen verne. Jeg foreslår at den nye presidenten setter av minst en dag i uka til å beholde kontakten med sitt terapirom. Det vil alle medlemmene tjene på.

Hva tenker de to presidentkandidatene om dette forslaget?

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 56, nummer 9, 2019, side 685

TEKST

Jørn Hokland, spesialist i psykoterapi